

Op een zomerdag in 2005 besloten Wim en ik om naar het dierenasiel Veeweyde in Ravels te gaan om meer uitleg te krijgen over de 'gang van zaken' wanneer je een hond wil adopteren.

Na de praktische uitleg en rondleiding vroeg de medewerkster of we met een hond wilden gaan wandelen. Mijn antwoord was 'Nee' ... we kwamen ten slotte enkel voor de uitleg. Maar Wim had een ander antwoord klaar: 'Ja, met Wannes!' Ze hadden ons al verteld dat Wannes een vondeling was. Hij had een bloedoor gehad, vandaar dat dit oor 'misvormd' was en bij castratie hadden ze een aantal hagelbolletjes gevonden. Het vermoeden was dat hij van een jager was die op hem geschoten zou hebben. Of dit verhaal correct is en wat Wannes tot dan allemaal had meegemaakt zullen we nooit weten. Omdat het 'zo'ne meute' was vonden ze Wannes een ideale naam.

Dus wij op stap met Wannes. Na enkele kilometers ging hij uitgeput op de grond liggen. Het was een warme dag en hij zat tenslotte ook al een half jaar in het asiel dus zijn conditie was niet optimaal. Na een rustpauze kwamen we terug in het asiel aan en waren we al lang verkocht aan Wannes. Dus hebben we een optie op hem genomen. We kregen een week de tijd om nog wat werkjes in de tuin te doen. Een week later werd Wannes een deel van ons gezinnetje!! Iets waar we nooit een seconde spijt hebben van gehad!!

Wannes... We zullen nooit vergeten hoe hij jij na afloop van onze eerste wandelingen op onze schoot kroop op een overvol terras in Postel. Zo'n groot schoothondje!

Nu 7,5 jaar later hebben we heel wat leuke momenten samen beleefd. Het was prachtig om te zien hoe je genoot van: om samen op vakantie te gaan... het rennen door bossen en velden, meestal met je neus tegen de grond geplakt om te kunnen 'speuren'... het op het strand achter de vogels gaan totdat je helemaal uitgeput was ... het zwemmen achter libelles die over het water vliegen ... het even plat op je buik gaan in ondiepe en vaak modderige plassen ... het met je hoofd helemaal onder gaan in een emmer na een lange wandeling... het inpikken van veel te veel plaats in de zetel ... het ravotten met andere honden, vooral met Dorus... het in en uit je zwembad lopen in de zomer... het meepikken van elk zonnestraaltje dat door de ramen schijnt... en nog zo veel meer van deze geweldige dingen die we nooit zullen vergeten.

Natuurlijk waren er ook minder leuke momenten, maar daar heb je je steeds doorheen geworsteld. Een bloedoor, gescheurde gewrichtbanden in je rechter knie met operatie en revalidatie als gevolg, het jaar er na het scheuren van je gewrichtsbanden in je linker knie scheuren ook nu met een operatie en revalidatie als gevolg, ...

Wannes... De voorbije weken ben je zeer snel achteruit gegaan en hebben je vooral zien lijden. Af en toe nog een opflakking maar al snel merkten we dat je het zeer lastig had. We hebben dan ook de verschrikkelijke beslissing genomen om je te laten inslapen... we vonden dat je genoeg hebt afgezien en dat je nu mag rusten en voor altijd in onze harten mag verder leven...

We zullen je ongelooflijk hard missen...